

Mi jut eszébe...

☞ ...ha a Népszabadságot látja? – harsogja a fülemben a közszolgálati reklám-rádió. Nos, csakugyan mi is?

Mindenekelőtt ez az ön-vallomás: „néhány dolgot megváltoztattunk, hogy a lényeg ne változzék”. Így aztán óhatatlanul a Szabad Nép ötlik az eszembe a *Horváth Mártonnal*. Óróra viszont az *Eötvös Pál*. Kettejükéről meg *Rákosi Mátyás*, *Péter Gábor*, *Gerő Ernő* (csaknem *Andrást* írtam), *Révay József*, ez utóbbról meg *Demszky*. *Demszky*ről *Magyar Bálint* és *Kuncze*, meg a *Pető*, akinek az apjáról meg *Kádár*, *Kádár*ról a *Horn*, *Horn*ról meg az *MSZOSZ*, a *Kovácsok*, az úgynevezett elit. Az elitől pedig a „véleményformáló értelmiségként” emlegetettek, a *Konrád*, a *Kennedi*, a mókás *TGM*, a két **Eörsi** és a *Lászlók*, a *Kéri* meg a *Lenygel*, a gyűlölködő újságírók és így tovább. Végül még eszembe jut a napjainkban egyre kevesebbet emlegetett fogalom, a kontraszelekció.

Eszembe jut a privilégiumukat 50 év óta először veszélyben forgónak érzők örjöngése a sajtóban, a tömeg-tájékoztatásban és a parlamentben.

És riadtan figyelem a Népszabadság-fogyasztó ismerőseim átformálódását, mentális immunrendszerük, nemzeti azonosságtudatuk fokozatos leépülését, értékrendjük felborulását. Mert a „legkedveltebb” fertőző. Még kesztyűben sem vagyok hajlandó kézbe venni.

Némedi József
Budapest